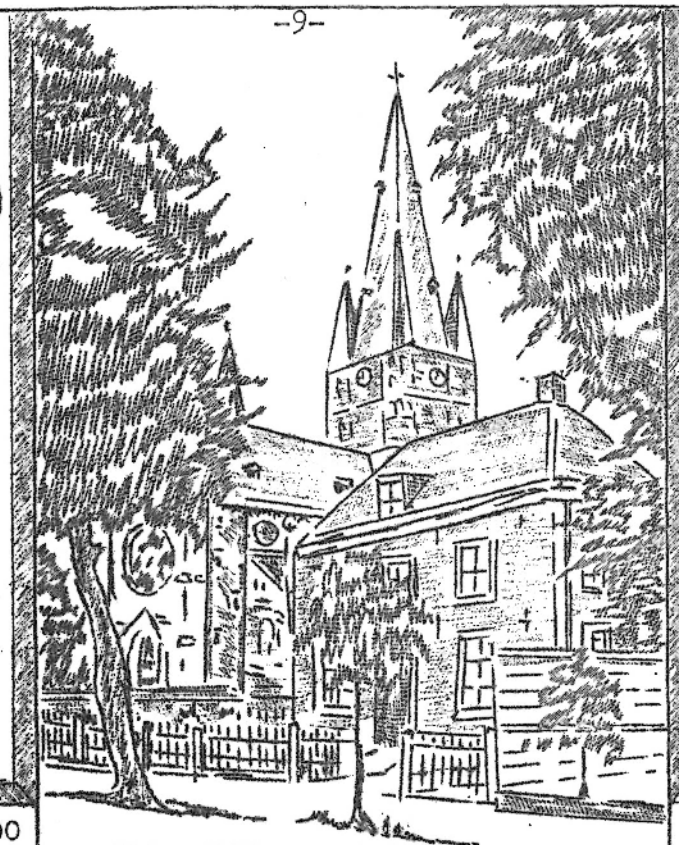

HIER

EN

GIN-
DER

Giro 1010000

1010000

Bergharen

+++++

Missiethuisfront

+++++

Hernen-Leur

Tu es Sacerdos in Aeternum

"Gij zijt priester in eeuwigheid" is de vertaling van bovenstaande tekst, welke wij hier plaatsen om een nieuwe priester onze gelukwensen aan te bieden.

Op 24 maart a.s., zondag Laetare, zal de eerste priester uit het kleine Leur, fr. Ludwig o.f.m. (Piet Hendriks Thzn. van de Flerde) in het Franciscanenklooster te Alverna worden gewijd door mgr. Constans Kramer o.f.m., bisschop van Luantu in China. En de parochie van de H. Judocus te Hernen-Leur zal deze jonge priester de eer weten te geven, die hem toekomt.

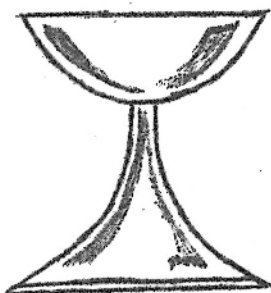
Priesterschap is het hoogste leven vanuit de hemel op ons neergedaald. 't Is de volheid van Gods gave, in een mens tezaam gegaard. Daartoe geroepen te zijn is 'n voorrecht; daartoe de medewerking te verlenen en je zondig alles te ontzeggen, is een offer, dat groot is, doch dat uitermate veel voldoening geeft. Twaalf of dertien lange jaren is er gestudeerd, is er een zware opleiding gevolgd, die nodig was om de priester "gewapend" de wereld in te sturen. Die jaren zijn nu ook door fr. Ludwig volbracht en op 24 maart mag hij de grote vreugde van het H. Priesterschap gaan smaken. Vanaf die dag zal hij priester zijn, priester in eeuwigheid naar Gods woord,

omdat hij gevolg gaf aan de roepstem van God, die juist hem onder zovelen heeft uitverkoren voor dit zo hoge ambt.

Fr. Ludwig zal na zijn wijding zijn studie in Maastricht gaan voltooien. Intussen zal op eerste Paasdag door hem in zijn eigen parochie de le H. Mis in tegenwoordigheid van zijn ouders, zijn broers en de parochianen van Hernen-Leur worden opgedragen. Dan zal er gefeest worden, want dan is er reden tot feesten. Op Paaszaterdag zal hij door de inwoners aan de grens van de gemeente worden afgehaald en gebracht naar de ouderlijke woning op de Flerde. Welk een voorrecht is het een priester in het gezin te hebben. Paasmorgen wordt hij op de Flerde weer afgehaald en gebracht naar de kerk van Hernen. Drumband en fanfare van Bergharen zullen de stoet beide keren voorafgaan.

Bidden wij in deze dagen van voorbereiding voor de aanstaande wijdeling, opdat zijn priesterschap er een moge worden in navolging van Christus, die hem hiertoe heeft geroepen.

Met de gebeden verzellen hem ook de felicitaties van Hier en Ginder.

Mededelingen

Onze tekenaar heeft ergens een al oude foto ontdekt van de Kerk en pastorie van Bergharen. Oud, maar weinig veranderd, prijkt die nu op de voorpagina. In deze kerk wordt/is op dinsdag, 19 maart het H. Vormsel toegediend aan de kinderen van de 3e en 4e klas door de hulpbisschop van 's Bosch, mgr. J. Bluyssen.

De betalingen van abonnementen (f. 3,50 buitenland, f. 2,50 binnenland en f. 1,20 voor Bergharen, Hernen en Leur blijven op giro 1010000 van Hier en Ginder binnen komen. De eigen inwoners krijgen binnenkort iemand aan de deur, die het abonnementsgeld ophaalt, voorzover 't tenminste nog niet is betaald.

Moeder Dominico (Willems) is in Munster in Duitsland in het moederhuis van de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid (dezelfde orde als de zusters van Bergharen). Dat vertelde ons haar broer Toon Willems uit Alverna. En Toon kan het weten, want hij heeft er zelf naar toe gebeld. Na Pasen komt ze naar ons land en we hopen ze dan ook in Bergharen te ontmoeten...

Pater Janssen (van de Roeden) is in Congo weer eens onvindbaar. Hier en Ginder van december kwam onbezorgbaar terug en toch schijnt hij nog op hetzelfde adres te zijn. Hij heeft ook al eens laten weten, dat hij in april a.s. op vacantie komt, maar dat kan blijkens latere berichten ook nog herfst worden. Tot dan...

Pater van Run uit Wijchen-Horssen doet dat anders. Geheel onverwachts stond hij thuis voor de deur om moeders verjaardag te komen vieren. Ook Bergharen heeft hij al opgeschrikt door een onverwachts bezoek. En als hij dan binnen is, zegt hij: ik ga er nog even twee halen. Niettemin mag hij nog wel eens terugkomen.

De jaarlijkse vastenactie is ook weer in volle gang. De enveloppen, die we krijgen, worden gerne in de Paastijd goed gevuld terug ontvangen. De vasten is er nog steeds, alleen is de uitvoering er van wat anders. We hebben weer eens fijn de gelegenheid ons van de beste kant te laten zien, vooral wat offerzin betreft. Laten we het in die geest bekijken, dan komt het offer van harte en gul. En het is er nodig, heel hard...

Op weg naar huis

Pater van Haandel, die zeker zijn koffers al aan het pakken is, heeft zijn aankomstdatum in ons land nog niet laten weten, doch eind april verwachten we hem. Zijn brief, waarmee we de vorige keer zijn begonnen, bevat nog de volgende wetenswaardigheden.

"Ik zorg zelf voor de tuin, de keuken, het eten enz., want sinds een jaar ben ik econoom. De koeien geven wel haast geen melk, maar ze geven mest voor de tuin. Zodoende hebben we veel groenten: aardappelen, bonen, erwten, wortelen, kool, rooie bieten, radijsjes, tomaten, salade, uien, knokloof, prei, bananen, citroen, augurken, komkommers, maar er is ook veel nodig, want iedere dag moeten 3 zusters en 3 paters eten. We hebben ook kippen, veel zijn er ziek, eenden - hoe is het mogelijk, red. - ongeveer 50 duiven (jonge duiven met verse erwten is goed eten - en Harrie grielt er van) en 30 pintades. Ik weet niet hoe ze die in Nederland noemen, misschien parelhoenders of zo iets."

Het gebrek aan schrijven is pater van Haandel van plan tijdens de vacantie in te halen door persoonlijk contact. Het is daar ginds enorm druk en er moet zoveel achterstand ingehaald worden, dat er nu niets van komt.

In zijn missiegebied is verder gelukkig een nieuwe pater gekomen. Het is een Hollander, wiens ouders in België wonen. In 1962 is hij priester gewijd en leert nu de inlandse taal. Hij heet pater Niehe. Zijn vader komt van Amsterdam en zijn moeder van Venlo. Deze pater moet hem gaan vervangen, maar de taal is nog een grote moeilijkheid. Toch mag hij, aldus zijn bisschop, naar huis, dus we houden het er op, dat hij er eind april is.

Ondanks alle drukte heeft pater van Haandel toch nog een weinig tijd overgehouden om zijn patroonsfeest (27 december) en zijn verjaardag (7 januari) te vieren. Of de Russen in Karangasso ook al gearriveerd zijn, weten we niet, maar wel lezen we in de brief van pater Jan, dat er whisky aan te pas was gekomen. En dan te moeten bedenken, dat wij in Bergharen die niet eens kennen...

In de Molenweg was iemand jarig en die werd voor O.L. Heer aangezien, al was o.i. de vergelijking op de een of andere manier wel ver zoek...

Toerisme in Tunis

-11-

In het laatste gedeelte van haar brief dankt Gerda Roggen vanuit Tunis voor de vele Hier en Ginders en het verjaardagspakketje. We zitten nu alleen nog wat in onze naag met een boek, dat ze van ons tegoed heeft en dat nergens meer te krijgen is. We zullen het nu op een andere manier op moeten lossen.

Over Tunesië schrijft ze nog, dat zelfs de dorpen daar goed verlicht zijn. En dat is dan van 's avonds vroeg tot 's morgens laat. In de stad is dat nog erger. Men zou Tunesië het land van het licht kunnen noemen, want al zijn ze overdag verwend met helder licht door de blauwe licht (een reuze klimaat behalve dan de dagen van de siroccowinden) 's nachts kan men de krant door de buitengewone verlichting goed lezen.

Hotels en motels groeien als champions, enfin nieuw Tunesië ogelijk in al zijn glans. Laten we hopen, dat er veel rijke, heel rijke toeristen komen.

BURGERLIJKE STAND:

GEBOREN:

- 20 feb.: Arts, Wilhelmus B.P. te Leur
vader: J.W., moeder: Dennissen, A.W.
- 22 feb.: Folmering, Astrid HJM. Bergharen
vader: Th.G., moeder: Kerkhoff, ThGM.
- 28 feb.: de Vree, Gradina J.P.M. Hernen
vader: A.J., moeder: Laurensen, MJ.
- 11 mrt.: Basten, Leonie A.J.J. Bergharen
vader: P.A., moeder: vd. ARker, W.J.
- 16 mrt.: Peters, Maria J.A. te Hernen
vader: A.M.J., moeder: v. Heumen, A.M.
- 16 mrt.: Erkelens, Marion H. (tr.v.) Hhrn.
vader: W.C., moeder: Loderus, F.A.

En wat wij nog niet hadden, dat Heer
hobben we nu wel: we hebben in het
een verkeersagent. Dat biedt ver-
voor de Bergharenaren, die keer
met grote apparaten over
de grote wegen rijden, een
enorm voordeel: die krij-
gen altijd voorrang.

En nu kunnen we weer
verder gaan met de bur-
gerlijke stand:

GETROUWD:

- 26 feb.: Janssen, Hendrikus M. Bergharen
met v.d. Wielen, Wilhelmina M. Hernen.

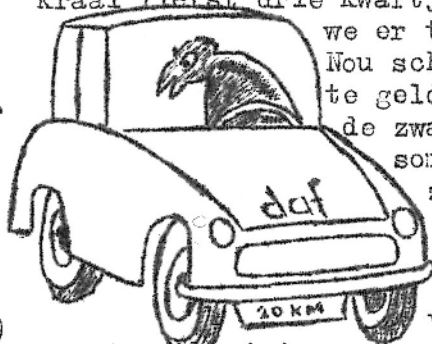
OVERLEDEN:

- 11 mrt.: Sommerdijk, Antonius F. te Hernen
82 jaar, echtgenoot van: Vergeest, P.
- 14 feb.: Lukkezen, Theodora M., 1 dag, te
Bergharen.

Wist U dit al?!

Moeder onze kraai is dood.

Hij ging er aan voor drie kwartjes. Dit is de laatste wijziging van een welbekend lied. Het ziet er uit voor de kraaien. Met ingang van de volgende maand krijgt men voor een in plastic verpakte kraai liefst drie kwartjes. Ze zeggen, dat we er te dik in zitten.

Nou schijnt dit alleen te gelden voor vliegende zwarte kraaien, maar sommige andere (niet-zwarte Bergharense) "kraaien" maken zich bang. Men moest zich eens vergissen! Eentje

neemt geen risico en gaat zich verschuilen achter het glas. En dan maar kraaien...

De toneelver. De Gezelligheid gaat op zondag, 24 en 31 maart a.s., een opvoering geven van "De zondvloed" een oorlogsspel van het land, dat zich afspeelt in Zeeland.

De fanfare houdt op 21 april muziek-examens en op 3 en 9 juni een festival. De afgelopen zomer opgenomen film wordt vertoond op 4 april.

De motocross wordt gehouden op zondag, 12 mei. Dus missionarissen - en vooral pater Buijs - weer luisteren naar de Wereldomroep.

De laatste dagen zijn we via een bevriende berichtgever tot de ontdekking gekomen, dat tegenwoordig ook de uilen verzekerd kunnen worden. Dat is wel erg gemakkelijk vooral nu we ook weten, dat we met de trein naar Grave kunnen. Als dat dan kan, dan kunnen we ook in de Brekwagen instappen.

In Hernen dachten ze het eerste kievitsei van 1963 te vinden, naar blijkens krantenberichten zijn ze weer te laat. En eieren van het vorig jaar zullen er na de zeer strenge winter niet overgebleven zijn.

De E.H.B.O. nam weer eens deel aan wedstrijden en wist een machtig mooie prijs te behalen.

Wat kunnen we tenslotte op dit blad beter brengen dan de laatste berichten over de schoonmaak. Onlangs is ontdekt, dat schoonmaakwoede een vrouwenziekte is, waartegen inmiddels met zeer veel succes kan worden ingeënt. Dat is voor ons, mannen, een geruststellende gedachte, vooral nu we weten, dat de nog overgebleven entstof tegen hondsdelheid daar bijzonder geschikt voor moet zijn. We spreken nu van kattendelheid...

Retraitegedachten

Als je zelf naar de retraite bent geweest, dan meen je van je af te kunnen praten. Dan kun je zeggen, dat je niet bent nagekeken op die bewuste zondag, toen de mensen naar de kerk gingen. Het was immers -althans in Bergharen- zo voorgesteld, dat er hoogstens nog één man over de straat zou gaan en dat die man dan natuurlijk op zou vallen. Als moeder dat dan door het raam zag, moest ze Dientje en Ellie en Marietje er bij roepen en zeggen: hoe is het mogelijk, daar loopt een man op straat! Dat is dan de enige, want de rest zit in Vught in het retraitehuis...

Er zijn erg veel mannen geweest, die deze enige nagekekene hebben willen zijn. Blijkens een retraitefoto hebben Hornen en Leur 16 en Bergharen 15 retraitanten "geleverd." Winssen had er alleen net zo veel. Maar dat kan dan ook, want reeds de eerste dag werd duidelijk gemaakt, dat Winssen het schoonste volk was, omdat dat volk vanwege de gezelligheid onderweg met een hele bus te laat kwam. Hoe later op de avond, hoe schoner volk.

Toen we gingen, werden we nog nageropen: Bid ook voor ons een beetje. Zij waren er zich kennelijk van bewust, dat zij het nog harder nodig hadden dan wij...

Zwaar als lood kwamen sommigen in Loyola binnen. 'n Tas was vaak te klein geweest. Er waren er die met zware koffers binnen kwamen, die we mee hielpen dragen, maar ge kunt er van overtuigd zijn, dat ze helemaal verlicht weer naar huis zijn gegaan, al leidde bij velen de weg dan via de Bosse carnaval.

En ze hebben het er allemaal best gemaakt, veel wijsheid opgedaan en de omstanders vertelden, dat de gezichten er erg vroom uitzagen... soms dan... Het mankeerde er alleen nog aan, dat er de volgende zondag geen op de preekstoel stond.

We hebben niet alleen hoeven te luisteren. We konden onze eigen meningen naar voren brengen en toen er over het bidden werd gesproken, hebben we er een reeds lang overleden Bart nog bijgehaald (zoals de Bart de nest maar in.....)

We vertellen natuurlijk niet alles, maar U mag wel weten, dat er eentje ergens zat te blazen alsof de fanfare een helse serenade kwam brengen. U mag ook weten, dat voor die vader wou gaan spelen. Dat waren er toch geen van hier, dat waren er van ginder, van de Waalkant...

We zijn niets te kort gekomen. Het eten was er prima. Het was echt niet te merken, dat de eieren duur waren en deskundige veehandelaren (ja die waren er ook -koffer-) verklaarden, dat het gehakt en de worst van de beste soort waren... Naast alle preken (en helemaal geen donderpreken) kregen we ook filmen en konden we kaarten-rikken heel grof- en pingspongen. We hebben heel veel kaarten naar huis en familie gestuurd.

Ieder had zijn eigen kamertje met verwarming en enkelen, die dekens bij zich hadden, stonden voor schut. De meesten hebben hun bed zelf opgemaakt, maar dat hadden we misschien beter niet kunnen schrijven, want daar konden sommige vrouwen de mannen thuis ook wel eens aan zetten. Laten we er direct bij vertellen, dat onder het vele, dat we voor vrouwen moeten doen, dat er niet bij hoort. Dat is ons ginds wel duidelijk geworden. We hebben ook zelf onze kleding kunnen bepalen, maar de foto heeft natuurlijk weer verraden, dat we het naar de zin van vrouwen niet altijd goed hebben gedaan, maar daar lachen we om...

Maar nu de achterblijfters... o, o, o De eerste dag na aankomst waren er al telefoontjes, heel dringend zelfs... er waren er, die onder het eten aan de lijn werden geroepen. Als we zo erg gemist worden, zo hebben we geoordeeld, dan zullen we voor we naar huis gaan, nog iets als aandenken meenemen. Rozenkransen en medailles (waarvoor anders al die vroomheid!) hadden gretig aftrek.

We kunnen het niet nalaten; ook het volgende moeten we nog vertellen: de achterblijfters van Bergharen zouden ons af komen halen met olieballen. Ze dachten misschien, dat wij honger hadden geleden. Het vertrouwen in de o zo beste keukenpieten is wel miniem geweest, terwijl ze opperbest voor ons gezorgd hebben. De olieballen waren er niet bij onze terugkeer, want het vroom te hard en daarom waren ze bang, dat ze zouden bevriezen, dus te hard zouden worden, voorzover ze dat natuurlijk al niet waren... Dus daar grepen we naast. Van de ene kant jammer, van de andere kant misschien ook weer niet...

Nu nog de thuiskomst: één vrouw kwam haar man bij de terugkeer tegen gierend, een eind van huis, dol blij, dat hij er weer was. Over onmisbaar gesproken...

We moeten ons relaas beëindigen. Er is geen ruimte meer. We hadden eigenlijk nog zoveel te vertellen. Onder elkaar hebben we afgesproken, dat we over 5 jaar weer terug gaan. Doch voor het zover is zijn de vrouwen aan de beurt. Voor haar kon het nog wel eens veel en veel harder nodig zijn.....